

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.20.756/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Osztovits András előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve
(cím1)

A felperes képviselője:
Bihari Ügyvédi Iroda
(cím2.; ügyintéző: Dr. Bihari Krisztina ügyvéd)

Az alperesek: I. r. alperes neve
(cím3) I. rendű
II. r. alperes neve
(cím4) II. rendű

Az alperesek képviselője:
Szabó Ügyvédi Iroda
(cím5.; ügyintéző: Dr. Szabó Tamás ügyvéd) I. rendűért
Dr. Svoren Ákos kamarai jogtanácsos II. rendűért

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.030/2022/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Járásbíróság 11.P.20.250/2019/143.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.465.900 (egymillió-négyszázhatvanötezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] 2007. október 30-án a felperes és az I. rendű alperes deviza alapú kölcsönszerződést kötött. 2009 novemberében a felperes a hivatkozott kölcsönszerződésből származó és az I. rendű alperessel szemben fennálló tartozás kiváltásához nyújtott be az I. rendű alperesnél hitelkérelmet. A hitelkérelem benyújtásakor a felperes öt oldalból álló kockázatfeltáró nyilatkozatot vett át, amely egyebek mellett tartalmazta, hogy az árfolyamváltozás hatása a törlesztőrészletekre és a kölcsöntőke összegére milyen változásokat eredményezhet.

[2] 2010. január 5-én a felperes mint adós és az I. rendű alperes mint hitelező a 2007. évi jövedelemigazolás nélkül igényelt szabadfelhasználású hitel kiváltására deviza alapú jelzálogkölcsön szerződést kötött. E szerződés II.a. pontja szerint a kölcsön összege 49.585,34 CHF volt. A kölcsön folyósításakor érvényes deviza átváltási árfolyama: 177,56 HUF/CHF, amely alapján a kölcsön összege 8.804.373 forint. A kölcsön futamideje 130 hónap, a folyósítás időpontja 2010. január 5., a törlesztés kezdő időpontja 2010. február 5. A szerződés II.b. pontja felsorolta az első kamatperiódus után az adós által fizetendő díjak és költségek összegét és azok éves százalékos mértékét is. Ezek között rögzítette, hogy a havi kezelési költség összege 9.063 forint, évi 1,2 %.

[3] A felperes a havi törlesztési kötelezettségének utoljára 2013. november 6-án tett eleget. 2014. július 4-én az I. rendű alperes – többszöri felszólítást követően – a jelzálog kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. 2016. május 2-án az I. rendű alperes kérelmére az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat alapján végrehajtási záradék kiállításával a felperessel szemben végrehajtási eljárás indult. 2017. november 14-én a végrehajtani kért követelést a felperes a II. rendű alperesre engedményezte.

A felperes keresete és az alperesek védekezése

[4] A felperes módosított keresetében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 369. § a) pontja alapján a végrehajtás megszüntetését kérte, hivatkozva arra, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre, illetve az több okból érvénytelen. Ennek jogkövetkezményeként annak érvényessé illetve hatályossá nyilvánítását egyaránt kérte. Az érvénytelenség indokaként a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjaira hivatkozott, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) és (4) bekezdése alapján a kockázatfeltáró nyilatkozat érvénytelenségét jelölte meg. A felmondás érvénytelenségének megállapítása körében arra hivatkozott, hogy a DH2. törvény szerinti elszámolás alapján kimutatott 4.082,02 CHF összeggel túlfizetésben volt.

[5] Az alperesek érdemi ellenkérelmei a kereset elutasítására irányultak.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a hiteligénylő lap tartalmából, a szerződéskötés körülményeiből és a teljesítések tényéből arra lehet következtetni, hogy a felperesnek a szerződéskötési akarata megvolt, a szerződés létrejött. Az elsőfokú bíróság szerint a szerződés tartalmazza a szerződés tárgyát, a THM mértékét, valamint az annak számítása során figyelembe nem vett költségek meghatározását és összegét is, ezért a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjában foglaltaknak megfelel. A kezelési költség deviza alapúságával és felszámításával kapcsolatban nem alakult ki jelentős egyenlőtlenség a felperes terhére, mert az ügyleti kamat és kezelési költség együttes mértéke volt 8,69 %, amely más pénzintézetek által alkalmazott és hasonló jogcímen felszámított költségekkel való egybevetésben nem minősült tisztességtelennek. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes személyes előadása, a rendelkezésre álló okiratok és tanúvallomások értékelése alapján megállapítható volt, hogy a felperes az árfolyamkockázati tájékoztatást megismerte, átvette, azt alá is írta. Annak tartalma pedig megfelel az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: EUB) és a Kúria vonatkozó joggyakorlatában kifejtett szempontoknak, az nem minősül tisztességtelennek. A felmondás jogszerűsége mind alaki, mind tartalmi szempontból megfelelt a jogszabályoknak. A felperes 2013. november 6-tól semmilyen fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az elszámolást követően átszámolt, de még mindig fennálló lejárt tartozása a felmondást megelőzően 2.394.431 forint volt.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte meg: a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló perbeli kölcsönszerződés a felperes által hivatkozott okokból nem érvénytelen. A felperes 2009 novemberében a 2007. október 30-án megkötött deviza alapú kölcsönszerződésből eredő tartozásának kiváltása érdekében nyújtott be újabb hitelkérelmet az I. rendű alpereshez. Az így megkötött perbeli kölcsönszerződés nem a 2017. évi szerződés módosítása, hanem új szerződésnek minősül. A másodfokú bíróság az árfolyamkockázati tájékoztató alaki és tartalmi megfelelőségének vizsgálata során jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy a felperes 2010-ben vette fel az újabb deviza alapú kölcsönt, illetve azt megelőzően a 2007-ben megkötött deviza alapú kölcsönszerződésből személyes tapasztalatokkal is rendelkezett ezen hitelkonstrukcióból származó fizetési kötelezettség alakulásával kapcsolatban. Az árfolyamkockázati tájékoztató tényleges tartalmát és a szerződéskötés összes körülményét egyaránt mérlegelve a másodfokú bíróság szerint a perbeli esetben az árfolyamváltozás kockázatának fogyasztóra történő korlátlan kiterhelésére vonatkozó szerződéses feltétel nem minősül tisztességtelennek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helytadó határozat, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalát kérte.

[9] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. §-ba, az régi Ptk. 205. § (3) bekezdésébe, 205/B. §-ba, 209. § (1) és (4) bekezdésébe, régi Pp. 213. § (1) bekezdésébe, a régi Ptk. 321. §-ba, 302. §-ba, 303. §-ba, a 2008/48/EGK irányelv és a 93/13/EGK irányelvbe, a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b) és e) pontjába, 203. § (6) és (7) bekezdéseibe, a 2/2014. PJE és a 4/2021. PJE, valamint a DH2. törvény 5. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogsabálysértő.

[10] A régi Pp. 213. §-nak megsértése körében arra hivatkozott, hogy nem jött létre új kölcsönszerződés, a felek a korábbi kölcsönszerződésüket módosították, amit igazol a DH2. törvény szerinti elszámolás is. Állította, hogy nem vette át az öt külön oldalból álló kockázatfeltárány nyilatkozatot, e körben az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 164. §-át és 213. §-át.

[11] A felperes szerint sérült a régi Ptk. 239.§ (2) bekezdése, régi Hpt 213.§ (1) bekezdés a) pontja, mert a bíróságok álláspontjával szemben nem állapítható meg a perbeli kölcsönszerződésből a kölcsön összege, az elsőfokú ítélet csak annyit rögzített, hogy az adósnak 49.585 CHF összegű kölcsönre volt szüksége. Az ítélet szerint 7.747.420 forint került folyósításra, nem a kölcsönszerződésben rögzített CHF összeg vagy annak megfelelő forint ellenérték. Állította, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott közokiratba foglalt követelés nem jött létre, ezért a végrehajtási eljárás megszüntetése indokolt, mert a közjegyző csak azt foglalta közokiratba, hogy az I. rendű alperessel magánokiratba foglalt kölcsönszerződést kötöttek.

[12] A felperes szerint a kezelési költség meghatározására vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelensége miatt nem lehet valós a THM százalékos mértéke sem. A kezelési költség mértéke 2,04%, amely több mint a fele a szolgáltatásért kikötött ügyleti kamatnak (3,95%), ezért az mindenképp tisztességtelen. A kezelési költség kikötése jelentős egyenlőtlenséget

okoz a felek viszonyában. Az ügyleti kamat megállapítása is jogszabályba ütközött. Jogszabálysértésként a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és c) pontjára hivatkozott.

[13] Utalt arra is, hogy a törlesztő részlet sem volt a szerződés megkötésekor összegszerűen meghatározva, a szerződés két törlesztő részletet is tartalmaz, nem volt ezért egyértelmű, hogy ebből csak a deviza törlesztő részlet lesz az irányadó. Sérült a régi Hpt.213.§ (1) bekezdés e) pontja.

[14] Az árfolyamkockázati tájékoztatást tartalmazó szerződéses rendelkezésekkel kapcsolatban a felperes arra hivatkozott, hogy azok nem felelnek az EUB vonatkozó joggyakorlatával kifejtett szempontoknak. A szerződés VIII.6.1. és 6.2. pontja, illetve a külön íven általa aláírt kockázat feltáró nyilatkozat ezért tisztességtelen, a kockázat feltáró nyilatkozat nem is a perbeli szerződésre vonatkozik. E körben utalt a Kúria Pfv.I.21.000/2020/8. számú ítéletére, amelyben az I. rendű alperes által alkalmazott szerződéses rendelkezések vonatkozásában az árfolyamkockázat tisztességtelenségét állapította meg a Kúria.

[15] A felperes szerint amennyiben a végrehajtás alapját képező szerződés érvénytelensége nem állapítható meg, úgy a felmondás jogellenességét kell vizsgálni. A DH2. törvény szerinti elszámolás alapján 4.082,02 CHF tisztességtelenül felszámított összeget kellett figyelembe venni. A 4/2021. PJE alapján ezt a többlétszolgáltatást nem arányosan kell elszámolni, hanem egy az egyben le kell vonni a késedelem összegéből. Erre figyelemmel a perbeli végrehajtási eljárást meg kell szüntetni, mert a jogellenes felmondásra az I. rendű alperes nem alapíthatott volna lejárt követelést. A jogerős ítélet megsértette a régi Pp.164. § -át, a régi Ptk.321.§-át, 302-303. §-ait, DH2.t.5.§ (2) bekezdését, a 4/2021.PJE. döntésben foglaltakat.

[16] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a felperes által megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

[18] A felülvizsgálati eljárás tárgya a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírálata. A régi Pp. 272. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásának határideje a határozat közlésétől számított hatvan nap. A régi Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell a támadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését. A hivatkozott jogszabályhelyek együttes értelmezéséből az következik, hogy a Kúria csak a határidőn belül, a formai előírásoknak megfelelően benyújtott felülvizsgálati kérelem tartalmát bírálhatja el. A Kúria ezért nem vizsgálta érdemben a felperesnek a felülvizsgálati tárgyaláson tett szóbeli kiegészítését, amely szerint az I. rendű alperes nem bizonyította, hogy a perbeli kölcsönszerződést felmondta, mert a felmondása nem volt beazonosítható.

[19] A Kúriának a törvényi határidőn belül előterjesztett felülvizsgálati kérelemre figyelemmel vizsgálnia kellett, hogy az eljáró bíróságok a régi Pp. 213. §-nak megfelelően döntöttek-e a felperes kereseti kérelméről. A felperes a keresetét a régi Pp. 369. § a) pontjára hivatkozással terjesztette elő, a végrehajtás megszüntetését kérve, más kereseti kérelme nem volt. Az eljáró bíróságok ezt érdemben elbírálván, a régi Pp. 213. §-ának megfelelően utasították el egybehangzóan a keresetet. A felperes felülvizsgálati kérelmének az a hivatkozása, amely szerint az eljáró bíróságok ítéleteikben csak általánosságokat rögzítettek, és nem az egyedi ügyben bírálták el a perbeli kölcsönszerződést, nem alapozza meg a régi Pp. 213. §-ának a sérelmét, és tényszerűen sem állapítható meg, az alább kifejtett indokokra is figyelemmel.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a perbeli kölcsönszerződés a felperes és az I. rendű alperes között 2007. október 30-án létrejött kölcsönszerződés módosítása, az nem minősül új szerződéses jogviszonynak. A Kúria megítélése szerint a perbeli kölcsönszerződés elnevezése (jelzálogkölcsön-szerződés jövedelemigazolás nélkül igényelt szabad felhasználású hitel kiváltására), valamint a szerződés első oldalán rögzített Előzmények tartalma (a kölcsön felvételének célja teljes egészében a kölcsön igénylőlapján meghatározott, a bankkal szemben fennálló kölcsönszerződésből eredő teljes tartozás kiegyenlítése) azt támasztja alá, hogy a peres felek között egy új deviza alapú kölcsönszerződés jött létre. Ezt az értelmezést támasztja alá az I. rendű alperes részéről a felperesnek megküldött DH2. tv. szerinti elszámolás is, amely feltünteti a konkrét perbeli szerződés számát (szám1), tájékoztatva egyúttal a felperest a tisztességtelenül feltüntetett összegről (2516,74 CHF). A felülvizsgálati kérelemmel írtakkal ellentétben az I. rendű alperes tehát beazonosítható módon, a perbeli szerződésből eredően tett eleget a DH2. tv. szerinti (felperes által határidőben meg nem támadottan) az elszámolási kötelezettségének, amely tény szintén arra utal, hogy a perbeli kölcsönszerződés önálló jogviszonyként jött létre.

[21] A felperes szerint a végrehajtási záradékkal ellátott közokiratba foglalt követelés nem jött létre, ezért a végrehajtási eljárás megszüntetés indokolt, mert a közjegyző csak a magánokiratba foglalt kölcsönszerződés tényét foglalta közokiratba. A Kúria megítélése szerint a perbeli esetben a teljes bizonyító erejű magánokirati formában megkötött jelzálogkölcsön szerződésből, a kölcsön összegének a becsatolt bankszámlakivonat szerinti - a szerződéskötés napján történt - folyósításából, valamint magából az szám2 ügyszámú közjegyzői okirathoz megállapítható, hogy a tartozáselismerés napján a felperesnek valós, beazonosítható tartozása volt az I. rendű alperessel szemben. A Vht. 23/C. § (2) bekezdése nem a jognyilatkozat közokiratba foglalását, hanem a feltétel bekövetkezésének közokirati tanúsítását követeli meg, mely tanúsítás kifejezetten a végrehajtási záradék kiállításához szükséges. A felmondásra jogosultnak – ellenkező kikötés hiányában – lehetősége volt arra, hogy a felmondását magánokiratba foglalja, azt közölje a másik féllel, és mindezek megtörténtének tényéről a közjegyzőtől a Kjt. 136. § (1) bekezdés g) pontjában megfelelő tanúsítvány kiállítását kérhesse. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül jutottak arra a következtetésre, hogy a felmondást és annak közlését a perbeli esetben nem a közjegyző foganatosította, hanem az előtte előadott tényeket foglalta közokiratba.

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a THM nem valós adatokon alapul, ezért a kölcsönszerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján érvénytelen. A Kúria rögzíti: a hivatkozott jogszabályhelyre alapított érvénytelenségi ok csak a THM feltüntetésének teljes hiánya esetén áll fenn, a perbeli szerződés viszont feltüntette a mutatót. Hangsúlyozza a Kúria: a THM esetleg téves vagy pontatlan megjelölése nem érvénytelenségi ok, a végrehajtás megszüntetésére nem ad alapot. (Pfv.I.20.171/2021/6.)

[23] A felperes szerint az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon állapították meg, hogy a kezelési költség nem okoz jelentős egyenlőtlenséget a felek között. A Kúria utal az EUB

vonatkozó joggyakorlatára, amely szerint a fogyasztói szerződésben alkalmazott feltételeknek világosaknak és érthetőeknek kell lenniük. (szám3) Az adott esetben a kezelési költségre vonatkozó szerződési kikötések megfeleltek a világosság és érthetőség követelményének. A szerződő felek a kezelési költség évi mértékét – a CHF-ben meghatározott és nyilvántartott – az első kamatperiódust követően a kölcsönösszeg 1,2%-ában határozták meg. Ez a meghatározási mód, tehát a tőke összeg százalékában történő meghatározása átlátható és világos volt.

[24] A Kúria a Gfv.VII.30.088/2020/10. számú ítéletében – főként annak [36] pontjában – mutatott rá arra, hogy a szerződési feltételek világosságát és érthetőségét a szerződés megkötésekor fennálló, a szerződés megkötésével kapcsolatos összes körülményre figyelemmel kell vizsgálni és értékelni. Elsősorban arra kell figyelemmel lenni, hogy a kezelési költség arányos-e: a kamat és a kezelési költség együttesen olyan mértékű-e, amely az adott időpontban vagy időszakban alkalmazott piaci kamatszintet jelentősen meghaladja. A jelen perben vizsgált szerződésben meghatározott évi 1,2% mértékű kezelési költség kikötés nem jelentett súlyos hátrányt a felperesre, tekintve, hogy a kamat mértékét (a felülvizsgálati kérelemtől eltérően helyesen) évi 7,49 %-ban, a THM-et pedig (helyesen) évi 10,07 %-ban határozták meg. A kezelési költség százalékos mértéke a tőke összegéhez igazodott, a törlesztésre tekintettel a tőke összegének csökkenése következtében a kezelési költség összege is csökkenhetett.

[25] A felperes szerint nem volt megállapítható a szerződés alapján, hogy a devizában vagy a forintban meghatározott törlesztő részletet kell megfizetnie. A Kúria utal arra, hogy a szerződés V.4. pontja egyértelműen meghatározta, hogy a havi törlesztőrészt az esedékességét két banki munkanappal megelőzően az esedékesség napjára a bank által meghatározott HUF/CHF deviza eladási árfolyam alapján a bank a havi törlesztőrészlet forintban kifejezett összegét CHF-re váltja át. Önmagában ebből a szerződéses rendelkezésből egyértelműen következett, hogy a törlesztőrészletek forintban megállapított összege tájékoztató jellegű, annak pontos összege az esedékesség napján irányadó devizaárfolyamtól függ. A szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjának mindenben megfelelt, ez okból a szerződés nem érvénytelen.

[26] Alaptalanul állította a felperes, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria Pfv.I.21.000/2020/8. számú precedensértékű határozatával. A hivatkozott, 2021. június 16-án hozott ítéletében a Kúria valóban megszüntette a végrehajtási eljárást a jelen per alperese által rendszeresített kockázatfeltáró nyilatkozat elégtelen jellege és a szerződés érvénytelensége miatt, azonban ezt követően a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 2021. november 22-én meghozta (a Magyar Közlöny 2021. évi 243. számában 2021. december 28-án közzétett) Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozatát (a továbbiakban: JPE határozat), amelynek elvi tartalma szerint a 2/2014. PJE határozat 1. pontja (Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen) azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (34. pont).

[27] A Jogegységi Panasz Tanács a határozata meghozatalakor figyelemmel volt az EUB – többek között a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott – ítélkezési gyakorlatára, amelyben az EUB meghatározta az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelenségének a tagállami bírák által az egyedi ügyekben vizsgálandó értelmezési támpontjait. A joggyakorlat egységesítésének követelményére tekintettel kimondta azt is, hogy a Kúria bármely határozatának a jogegységi hatályú jogegységi panasz határozattal ellentétes jogértelmezése kötelező erejűként már nem hivatkozható, és az ilyen határozatoktól való eltérésre felülvizsgálati kérelemben és jogegységi panaszban sem lehet eredményesen hivatkozni.

[28] Az I. rendű alperes írásbeli tájékoztatójának a JPE határozattal kibővített szempontrendszernek való megfeleléséről a Kúria a JPE határozatot követően már több határozatában is állást foglalt (pl. Gfv.VI.30.225/2021/7., Gfv.VI.30.512/2021/11., Pfv.I.20.094/2022/6.), amelyre tekintettel az előzőekben megjelölt egyedi ügyben (Pfv.I.21.000/2020/8.) hozott döntése a JPE határozat értelmében kötelező erejűként már nem hivatkozható. Az eljáró bíróságok által az írásban nyújtott tájékoztatás kielégítő jellege tárgyában kifejtettek a Kúria irányadó gyakorlatának teljes mértékben megfelelnek. A felperes sem a keresetében, sem a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott az írásban nyújtott tájékoztatás tekintetében a Kúria által korábban még nem vizsgált szempontra, amely megalapozhatná a JPE határozatot követően kialakult joggyakorlatától az eltérést.

[29] A felperes a felmondás jogellenességével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a 4/2021. PJE alapján a DH2. törvény szerinti elszámolás alapján kiszámított összeget le kell vonni a késedelem összegéből. A Kúria joggyakorlata alapján egyértelmű, hogy ha a keresettel támadott felmondás időben megelőzte a DH2. törvény szerinti elszámolást, akkor az elszámolásban megjelölt összeget arányosítani kell a felmondás időpontjára nézve (Gfv.VI.30.157/2021.). Erre vonatkozó számítást az I. rendű alperes csatolta a peranyaghoz táblázatos formában, amelyekből az eljáró bíróságok azt jogszerűen állapították meg, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg arányos részét levonva 2.394.431 forint lejárt tartozása volt a felperesnek, aki a felmondás előtt már több mint hat hónapja egyáltalán nem fizette a havi törlesztőrészleteket. Ez az összegű tartozás a Kúria megítélése szerint olyan érdeksérelmet okozott a hitelezőnek, amely megalapozta a súlyos szerződésszegést, a szerződés jogszerű felmondását.

[30] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria 2. sorszámú végzésével elrendelt végrehajtás felfüggesztéséről a régi Pp. 275. § (6) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságnak kell intézkednie.

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerinti irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperesnek – a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint számított, a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett jogi képviselettel arányban álló – felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Míg a II. rendű alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel. Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés alapján a 14.659.000 forint felülvizsgálati értékre vetítetten számolt, a felperes személyes

költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

[32] A Kúria a döntését a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson hozta meg.

[33] A Kúria ítélete ellen a felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. január 31.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró